הָאֹתֹת וְהַמֹּפְתִים הַגְּדֹלִים הָהֵם׃ וְלֹא נָתַן יְהוָה
לָכֶם לֵב לָדַעַת וְעֵינַיִם לִרְאוֹת וְאָזְנַיִם לִשְׁמֹעַ
עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וָאוֹלֵךְ אֶתְכֶם אַרְבָּעִים שָׁנָה
בַּמִּדְבָּר לֹא בָלוּ שַׂלְמֹתֵיכֶם מֵעֲלֵיכֶם וְנַעֲלְךָ
לֹא בָלְתָה מֵעַל רַגְלֶךָ׃ לֶחֶם לֹא אָכַלְתֶּם וָיַיִן
וְשֵׁכָר לֹא שָׁתִיתֶם לְמַעַן תֵּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה
וַתָּבֹאוּ אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיֵּצֵא סִיחֹן מֶלֶךְ
חֶשְׁבּוֹן וְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן לִקְרָאתֵנוּ לַמִּלְחָמָה
וַנַּכֵּם׃ וַנִּקַּח אֶת אַרְצָם וַנִּתְּנָהּ לְנַחֲלָה לָרְאוּבֵנִי
וְלַגָּדִי וְלַחֲצִי שֵׁבֶט הַמְנַשִּׁי׃ וְשָׁמַרְתֶּם אֶת
דִּבְרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם לְמַעַן
תַּשְׂכִּילוּ אֶת כָּל אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן׃ קכב
אַתֶּם נִצָּבִים הַיּוֹם כֻּלְּכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
רָאשֵׁיכֶם שִׁבְטֵיכֶם זִקְנֵיכֶם וְשֹׁטְרֵיכֶם כֹּל
אִישׁ יִשְׂרָאֵל׃ טַפְּכֶם נְשֵׁיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר
בְּקֶרֶב מַחֲנֶיךָ מֵחֹטֵב עֵצֶיךָ עַד שֹׁאֵב מֵימֶיךָ׃
לְעָבְרְךָ בִּבְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבְאָלָתוֹ אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כֹּרֵת עִמְּךָ הַיּוֹם׃ לְמַעַן הָקִים
אֹתְךָ הַיּוֹם לוֹ לְעָם וְהוּא יִהְיֶה לְךָ לֵאלֹהִים
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ וְכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב׃ וְלֹא אִתְּכֶם
לְבַדְּכֶם אָנֹכִי כֹּרֵת אֶת הַבְּרִית הַזֹּאת וְאֶת
הָאָלָה הַזֹּאת׃ כִּי אֶת אֲשֶׁר יֶשְׁנוֹ פֹה עִמָּנוּ
עֹמֵד הַיּוֹם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֶת אֲשֶׁר
אֵינֶנּוּ פֹה עִמָּנוּ הַיּוֹם׃ כִּי אַתֶּם יְדַעְתֶּם אֶת

ולא יהב לכון לבא למידע ו
ועינין למחזי ואדנין למשמע
עד יומא הדין׃ ודברית יתכון
ארבעין שנין במדברא לא
בליית פסותכון מנכון ומסנך
לא שרו מעל רגלך׃ לחמא לא
אכלתון וחמר חדת ושתיק לא
שתיתון׃ בדיל דתדעון ארי
אנא יי אלהכון׃ ואתיתון
לאתרא הדין ונפק סיחון מלך
חשבון ועוג מלכא דמתנן
לקדמותנא לאגחא קרבא
ומחינגין׃ ונסיבנא ית ארעהון
ויהבנה לאחסנא לשבט ראובן
ולשבט גד ולפלגות שבטא דמנשה׃
ותטרון ית פתגמי קימא הדא ותעבדון
יתהון בדיל דתצליחון ית כל די
תעבדון׃ אתון קימין יומא דין כלכון
קדם יי אלהכון רישיכון שבטיכון
סביכון וסרכיכון כל אנש ישראל׃
טפליכון נשיכון וגיורך די בגו
משריתך מלקט אשך עד מלי מיך׃
לאעלותך בקיימא דיי אלהך ובמומתה
גבי מתיה די יי אלהך גזר עמך
יומא דין׃ בדיל דיקים לך יומא ית
ומא דין׃ דיקים יתך למהוי לעם והוא
יהוי לך לאלה׃ כמא די מליל לך
וכמא די קיים לאבהתך לאברהם
ליצחק וליעקב׃ ולא עמכון
בלחודיכון אנא גזר ית קימא
הדין וית מומתא הדא׃ ארי
ית מן די איתוהי הכא עמנא
קאים יומא דין קדם יי אלהנא
וית מן די לא איתוהי הכא עמנא
יומא דין׃ ארי אנתון ידעתון ית

מן דשיע
קדמיכון
עד מיי
מיכון׃

כבריתי׃ דרך העברה כך היו מרובבים
מרחוק עשרים אמה ומכון ועברים
בתוכם כמה שלא העבר אחר מתו שם
לעבר וגו׳ לעברך בברית להיותך
עבד בברית כי לא יתכן למרשו להעבי
להעביר אלא מי שהוא כמוהו אבל
אמנם ודקים אותו שהוא לעם מלך
הוא נבנה לעבדו ולעבר קיים אותך
לעמו לעם והוא יהיה לך וגו׳ לפי
שריבה לך ונשבע לאבותיך שלא

האלין׳ ודעם בחוזה יחדוהו לך הוא ויוסר
אתכם בשבועת הללו שלא הקבלתם אחר לפי
שהוא אינן יכול להיבדל מכם עד כאן פרשה
לפי פשוטה של פרשה ודרש אונקלוס
בחוכמה פרשה אתם נצבים להלות לפי שעשו
[illegible] חסר שהיה חוץ מאהבתם
והשבע שמלות סדים הוריקו עליהם אמרו
מי יוכל לעמוד כאלו אמרה פרשה
אותם נצבים היום והדבר הכתוב אומר
ולא עשה אתכם [illegible]
היום כיום הזה שאתם קיים הלוא ומאסף ומאחר

כך האיר לכם וכך עתיד לאור לכם והלות
הסיר מן לבאותם ומעמן אתכם
לפנו ואלו הפרשה של מעלה מדן עבוסים
הם אתם אתם אתם לאשה וגו׳ לפי
שהלו ומעמן מפנו לכרם ומאחר ויהוש
מפיק עשה אותם ומעשה נזרזה וכן עשה
יהושע׳ כן שמואל התענה ומשפטיד
אתכם כשמעמו ומדן ובנבו לדו ויאול
ואת אינן פה אין עם הרי אות שעם
השבתרים להיות כי אתם ידעתם וגו׳
ותראו את שקוציהם לפי שרשות